

UNIVERZITA PARDUBICE
Vás zve na výstavu

Zdeněk Halánek
AMERIKA

Galerie Univerzity Pardubice
Univerzitní knihovna
Studentská 519
Pardubice – Stavařov

7. 4. 1999 – 15. 5. 1999

pondělí – pátek 8 – 18 hodin

sobota 8 – 12 hodin

zahájení

v úterý 6. 4. 1999 v 17.00 hodin

Hudební program:

americké evergreeny

v podání členů LH kvarteta

Ladislava Hruše a Milana Reinberka

Zdeněk Halánek

Zdeněk Halámek vstoupil do světa fotografie na přelomu 60. a 70. let. Už tehdy upoutal veřejnost i kritiku kultivovaným projevem své krajinářské fotografie. Netvořil prostý záznam, nýbrž vyhledával zásahy člověka do přírody, ať už pozitivní či negativní. Meliorační technika, roury, také náladové mlhy a další prvky byly zdrojem estetické, řekněme výtvarné polohy. Za tyto fotografie obdržel řadu cen, prezentoval je na výstavách kolektivních i monografických doma i ve světě, zastoupeny jsou v muzejních sbírkách. Svému domovskému městu Karlovým Varům věnoval několik tištěných publikací.

Výstava "AMERIKA" představuje prudký obrat v Halámkově tvorbě – především tématický, ale i pojetím. Autor dlouho toužil poznat Spojené státy americké a když to bylo možné, nejezdil jako organizovaný turista, nýbrž jako vandrovník – v nepohodlných autobusech i po rozhrkaných cestách od města k městu. Při obou svých zájezdech v posledních letech, kdy v USA pobyl vždy několik týdnů se toulal po ulicích New Yorku, Bostonu, San Francisku, Denveru, New Orleansu a fotografoval i na cestách mimo velké aglomerace.

Bez sebemenšího kalkulu vytvořil sérii pohledů na lidi v ulicích – dva tři muži, skupina, ženy s dětmi, veselé i zachmuřené tváře, věčně diskutující představitelé středních vrstev i rozesmáté děti. Výrazným významovým prvkem je jazzová hudba – tančící děti nebo černoši vyvolávající na fotografiích přímo sluchový dojem. Není zde žebráků a podobných sociálně tragických momentů – z více než stovky fotografií pár bezdomovců a trochu pouličního smetí.

Nevyhledával senzace, sociální atrakce, ale zaujaly ho typy židovské, asijské i černošské, každodenní scény v jejich pobývání na ulicích. V pozadí mrakodrapy, občas proluky a osaměle stojící bizarní stavby, ale to je maximum, co se záměrné všednosti vymyká

Přesto jako celek tento soubor dává obraz naprosto přesný a informativní – vše působí normálně, většinou pohodově. Je to vidění člověka, který se příliš nestará o ekonomické nebo sociální pozadí. A právě tato přímočará prostota vidění dokumentaristy je podstatou souboru a ocenitelnou vlastností, která nemá nic společného s chtěným efektem.

Zbyněk IIIlek, ředitel galerie G4 v Chebu

